

de Sigtelser, som fremkom imod Mazanti. Den høitærede Minister vil selv erindre, at alle disse Sigtelser bestrides ikke af Mazanti. Naar f. Ex. Opvynsbetjenten for Tømmerafdelingen, Paulsen eller Christensen, siger Mazanti for igennem en Kælle af Nar at have faaet forskjellige Arbeider udført, altsammen ved, at Anstaltens Træ benyttedes dertil, og at have faaet sine Heste beslaaet af Anstaltens Sern, saa bestrides det ingen- sinde af Mazanti. Man finder ikke et eneste Sted paastaet af ham, at dette ikke er slet. Derimod finder man ganske vist Erklæring fra Mazanti om, at han ikke har vidst og ikke har troet, at dette var slet. (Afbrudelse). Ja, hvis jeg saa derefter havde sagt, at han dog har vidst det, saa vilde jeg ganske vist have gjort uberettiget Brug af Forhøret, men det har jeg ikke gjort. Jeg har sagt, at naar der her foreligger en Anklage, som Mazanti ikke har kunnet anføre Noget imod, hvad den faktiskke Del angaar, nemlig at den skulde være urigtig, men overfor hvilken han kun har undskyldt sig med, at han har været uvidende derom, saa var der Aaledning til at underkaste Inspektøren et ganske anderledes skarpt Forhør end det, hvort han har været, og til at aktionere ham for noget Andet, end det han var aktioneret for: Embedsforseelser. Jeg har jo forøvrigt ikke faaet Svar paa, hvorpaa Aktionen lød; jeg sagde, jeg vidste det ikke, og jeg spurgte derfor udtrykkelig: Er han bleven aktioneret for Andet end for Embedsforseelser? (Justitsministeren: Han er aktioneret for at have misbragt sin Embedsstilling til egen Fordel!) Altsaa, alene efter § 141 i Straffeloven for i sin Embedsstilling til egen Fordel at foretage Noget, hvorved Privates eller det Offentliges Rettigheder krænkes, og han er altsaa ikke aktioneret ligefrem for Bedrageri eller Hæleri. Ja, saa siger jeg: Var der ikke Aaledning til, efter de Anklager, som ere fremkomne imod ham, at gaa videre imod ham? Er det tilstrækkeligt at aktionere ham for, at han har brugt sin Embedsstilling til egen Fordel? Foreligger her ikke en alvorlig Tvivl om, hvorvidt han virkelig var uvidende om, at det var Tyveri, der foregik, og om han ikke selv er Hæleri? Jeg kan ikke se rettere, end at det har været en overordentlig mild Aktion, og at det just ikke stemmer med, hvad den høitærede Minister har sagt, at man overfor Lugtthausfangerne var gaaet mildt frem, men derimod strengt frem imod de Overordnede. Dette er ikke Tilfældet. Man har her søgt, forekommer det mig, at indskrænke Anklagen saa vidt muligt. Det Rygte synes altsaa at være rigtigt, der paastaar, at Grunden til, at Forhøret ikke var udstrakt

videre, var den, at Justitsministeriet har givet Amtmanden Ordre til i Henhold til denne Paragraf at begrænse Underfølgelses Resultat. — Dernæst siger den høitærede Minister, at Tiden, i hvilken Mislighederne foregik, strækker sig vidt udover det Punkt, jeg angav. Dette er et Hovedpunkt, og dersom den høitærede Minister kunde sige, at disse Misligheder, hvorom her er Tale, ogsaa saaldt før 1875, før den Tid, i hvilken den høitærede Minister har regjeret, saa vilde det have Noget at sige, saa vilde jeg ogsaa erkjende, at denne Ministers Skyld forringes noget, men ganske vist ikke stort, thi jo længere Saabant ster, desto større bliver Ansvarret, og den Senere har altid mere Ansvar end den Første, det er der ingen Tvivl om. Men dette er ikke lyffedes den høitærede Minister i, hvad han har sagt. Han har sagt, at allerede jeg har nævnet nogle Ting, men jeg har slet ikke nævnet Noget, som i fjerneste Maade staar i Forbindelse med dette. Jeg har kun sagt: Ganske vist har der i Narenes Løb fundet Misligheder; Urdener, Tyverier Sted, men det vil findes alle Steder i Verden. Dersom den høitærede Justitsminister kunde fri sig for Ansvar for Mislighederne ved Horsens Straffeanstalt derved, at han ophyste, at der f. Ex. i forrige Aarhundrede og i alle andre Aar af dette Aarhundrede har fundet Tyverier Sted paa flere Steder her i Landet, saa vilde det være meget let at slippe deraf. Men det, som det gjælder om at bevise, er, om dette systematiske Tyveri, hele denne Tilstand paa denne Anstalt, som jeg har karakteriseret og vedblivende vil karakterisere som et Akademi for Tyveri, har bestaaet saaledes, inden den høitærede Justitsminister traadte til, men det har den høitærede Minister ikke kunnet bevise og kan heller ikke bevise. Jeg har nævnet et eneste Exempel, at Spisemesteren har hugget til eget Brug et lille Stykke af Rjødets til Fangerne, men det tror jeg ikke paa nogen Maade kan bringes i Forbindelse dermed, lige saa lidt som det Exempel, jeg før nævnte, at det er demoraliserende; naar Koffekpigen tager af Sukkeret. Dernæst har jeg anført, hvad der gennemgaaende har fundet Sted paa Værkstederne, nemlig at Mestrene gavede hverandre Bivært som Søm, Garn, Lin og Liguende til Fabrikation af private Arbeider. Det var Noget, som alle Menneſter vidste paa Anstalten; men den høitærede Minister vil dog vel selv indrømme, at der er væsentlig Forskjel paa, om man benytter Bimateriale paa en uordentlig Maade, saaledes at man idag tager af sin egen Bunke og imorgen af Statens Bunke, der ligger ved Siden af, og saa paa,